

အောင်ချစ်လင်းမြတ်

ထွန်းနှင့်

မမေမေမေမေမေမေ

ဂမ္ဘီရ ရသစုံထွက်ကြီး

ကျွန်ုပ်ပြောလိုတဲ့ စကားများ
သို့မဟုတ်
စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

မဟာသမုဒ္ဒရာ ပင်လယ်ကြီးသည် ရတနာပင်လယ်ကြီး ဖြစ်နေခဲ့ပါက မာန်လယ်ဆရာတော် ဘုရားကြီး ရေးသားသီကုံးထားတော်မူခဲ့သော "မဟာသုတကာရီမဃဒေဝ"ကဗျာလင်္ကာသစ်စာအုပ် ကြီးသည် ရတနာပင်လယ်စာအုပ်ကြီး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုနည်းတူ တောတောင်ကန္တာရတို့ နဲ့ ကမ္ဘာ့ ပထဝီမြေကြီးတို့ သည် လည်း ရတနာအတိတို့ နှင့်ပြည့်နှက်နေသော တောတောင်ကန္တာရကမ္ဘာ့ပထဝီ ကြီး ဖြစ်နေခဲ့ပါက မဃဒေဝကဗျာလင်္ကာသစ်တောတောင် ကန္တာရကမ္ဘာ့ပထဝီမြေကြီးတို့ နှင့်တူသော မဃဒေဝကဗျာ လင်္ကာစာအုပ်ကြီး ဖြစ်၍ နေပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် မဃဒေဝကဗျာလင်္ကာစာအုပ်ကြီးသည် ရတနာအတိတို့ နဲ့ ပြည့်နှက်သော တောတောင်လည်း မည်၏။ ရတနာအတိတို့ နဲ့ ပြည့်နှက်နေသော သမုဒ္ဒရာပင်လယ်ပြင်ကြီးလည်း မည်၏။ ရတနာအတိတို့ နဲ့ ပြည့်နှက်နေသော ကမ္ဘာ့ပထဝီ မြေကြီးလည်း မည်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် တောတောင်ကန္တာရပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ မဟာပထဝီမြေကြီးတို့ နဲ့ ပတ်သက်သမျှ သိကောင်းစရာ အကြောင်းအရာဟူသမျှ ဤမဃဒေဝစာအုပ်ကြီးထဲ၌ အစုံအလင် ပါဝင်နေသောကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

ထိုရတနာတွေပေါင်းစု၍

ကမ္ဘာမြေထဲနဲ့

တူသော

မဃဒေဝကဗျာလင်္ကာသစ် စာအုပ်ကြီးကို ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဗေဒင်
ဟောပြော၍ ရသော အဖိုးအခများ ထဲမှ ဦးဦးဖျားဖျား ဈေးဦးပေါက်
သော ငွေအချို့ကို သတ်သတ်စီဖယ်ကာ စုဆောင်းပြီး တန်ဖိုးကြီးစွာဖြင့်
၂၀၀၄ ခုနှစ်က ဝယ်ယူနိုင်ခဲ့ ပါသည်။ ။

ထိုနေ့မှ စ၍ လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗေဒင်ဟောပြောရင်းဖြင့် အားအား
ရှိတိုင်း ထိုမဃဒေဝကဗျာ လင်္ကာများကိုသာ ရွတ်ပွား၍ နေမိလေတော့
၏။

သို့သော် မဃဒေဝ ကဗျာလင်္ကာတွင် ပါသော စကားလုံးများ သည်
ပြောင်မြောက်လွန်းကောင်း မွန်လွန်း၍ မည်သည့်အချိန်တွင် ပဲပြန်ဖတ်
ဖတ် ရိုးသွားဟောင်းသွားသည် ဟူ၍ မရှိခဲ့ပေ။ အမြဲတမ်း စိတ်မှာ ကျေ
နပ်အားရ နှစ်ထောင်းမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေမြဲဖြစ်လေ၏။

တလက်လက်ဖြင့် စိန်မှ ထွက်သော အရောင်များ သည် မည်သည့်အ
ခါမှာ ပဲကြည့်ကြည့် ကြည့် သူ၏ မျက်လုံးအိမ်ထဲအထိအောင် စူးနစ်ဝင်
ရောက်နိုင်စွမ်းရှိသကဲ့သို့ မဃဒေဝကဗျာလင်္ကာတို့ ကို ဖတ်ရှုရသောအ
ခါ၌ လည်း မဃဒေဝပါ အကြောင်းအရာများ သည် စိတ်၏ အနက်ရှိုင်း
ဆုံးနေရာထိ အောင် ဝင်ရောက်၍ သွားစေမြဲ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မဃ
ဒေဝကဗျာလင်္ကာစာအုပ်ကြီးသည် အခါခပ်သိမ်း စိတ်၏ အာဟာရကို
ဖြည့်သိပ်ပေးနိုင်စွမ်းရှိသော ဩသဓနက်ဆေးနှင့်လည်း တူပါပေ ၏။

အမှန်အားဖြင့် ဤမဃဒေဝကဗျာလင်္ကာများ သည် သူ့နေရာနှင့်သူ
အံဝင်ခွင်ကျ ရှိနေကြပြီး သားသာ ဖြစ်၏။ အပိုအလိုမရှိသူ့အပိုဒ်နှင့်သူ
ပြောလိုရာ ပြလိုရာများကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ပြောပြခင်းပြပြီးသား
လည်း ဖြစ်လေ၏။ သဘောမှာ စိန်ပွင့်များကို စိန်ဗန်းထဲမှာ ထည့်ပြီး ဖြ
န့်ခင်းပြ သထားသကဲ့သို့ ညီညာလှပစွာ ရှိနေပြီးသား ဖြစ်၏။ မိမိကြိုက်

ရာကိုလိုက်၍ ကြည့်နေရုံသာရှိတော့ ၏။

သို့သော်ကျွန်ုပ်သည် ဤမျှတန်ဖိုးကြီးမားသော စိန်ပွင့်များ နှင့်တူသော မဃဒေဝကဗျာလင်္ကာ များကို ကျွန်ုပ်တစ်ဦးတည်း အလှကြည့်နေရုံမျှနဲ့ အားမရနိုင်ပါ။ မည်သို့တန်ဆာဆင်ခြယ်သက မည်သို့ဖြင့် ပို၍ လှပဖွယ်ရှိလေမည်လဲဟူ၍ လည်း ထိုကဗျာလင်္ကာများကို ကျက်မှတ်ရင်း စိတ်ကူးနေ မိမြဲဖြစ်လေ၏။ ဆန္ဒမှာ မဃဒေဝရတနာများကို အများ လူတို့ မြင်တွေ့နိုင်အောင် ထုတ်ပြလိုသော သဘော ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ပန်းထိမ်ဆရာတစ်ဦးက သူ၏ စိန်ဘယက်၌ လိုက်ဖက်ရာ စိန်များကို ဖြန့်ခင်းထားသောစိန်ဗန်းထဲမှ ရွေး၍ တစ်လုံးချင်းစိတ်ကြိုက် တပ်ဆင်ထားသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်သည်လည်း ရတနာစိန်ပင်လယ်ကြီးနှင့်တူသော ဤမဃဒေဝ ကဗျာလင်္ကာပါစာများ စကား လုံးများကို ဟိုမှ တစ်စ၊ ဒီမှ တစ်ပိုင်း ဖြတ်ကောက်နုတ်ကာ မိမိ၏ စိတ်ကြိုက် စီကာပတ်ကုံး၍ အလှ ဆင်ခြယ်မှုန်းလိုက်မိတော့၏။ ထိုအခါ၌ လည်း မဃဒေဝကဗျာလင်္ကာများ သည် ပန်းထိမ်ဆရာ၏ စိန်ဘယက်ပမာ အဆင်းတန်ဆာတစ်မျိုးဖြင့် အလှသွေးတွေ ကြွယ်ဝ၍ ရှုငေး၍ မဝနိုင်အောင် လှချင် တိုင်း လှနေကြပြန်တော့၏။

ထို့ကြောင့် ဤဝတ္ထုကြီး၌ ပါသော ကဗျာလင်္ကာများ သည် လူမိုက်ခန်း၌ နိဗ္ဗာန်ခန်းက ကဗျာ လင်္ကာများ လည်း ပါ၏။ ပညာရှိခန်း၌ ငရဲခန်းက ကဗျာလင်္ကာများ လည်း ပါ၏။ ဓာတ်ခန်း၌ မိန်းမခန်းက ကဗျာလင်္ကာများ လည်း ပါ၏။ ရာသီခန်း၌ ရသေ့ရဟန်းခန်းက ကဗျာလင်္ကာများ လည်း ပါ၏။ သဘောမှာ စိန်ဘယက်ပေါ်မှာ စိန်ကျောက်များကို လိုက်ဖက်ညီထွေရှိအောင် မြှုပ်နှံတပ် ဆင်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်တိတော့၏။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤမဃဒေဝကဗျာလင်္ကာများကို ဖွဲ့နွဲ့ရေးသား ရာ၌ ပြီးပြီးရော ရေးသားခဲ့သည် ကားမဟုတ် "ပရိကံ"ဟု ခေါ်သော ပြု လုပ်ခြင်းတစ်မျိုးကို ကြိုတင်လုပ်ဆောင်ပြီးမှ ရေးသားလေ့ရှိခဲ့လေ၏။

ဦးစွာကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားစင်၌ ဆီမီးအမွှေးနံ့သာများကို ထွန်းညှိပူ ဇော်၍ သုံးလောကထွဋ် တင် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ဦးချ၏။ ထို့နောက် ယခုရေးသားနေသော မဃဒေဝကဗျာလင်္ကာများကို ရေးသားသီကုံး တော်မူခဲ့သော မာန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပုံတော်ကို အလီလီ အခါခါဦးချ၏။ ထို့နောက်စာရေးစားပွဲမှာ ထိုင်၍ ဦးခေါင်းကိုမော့ကာ လက်နှစ်ဖက်ကို ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မြှောက် တန်း၍ မာန်လည်ဆရာ တော်ဘုရားကြီး၏ ဝိညာဏ်တော်ကို ခံယူ၏။ ခံယူတိုင်းလည်း -

"ဉာဏ်အရာမှာ မီးရှူးမီးပန်းပမာ လင်းလက်လွန်းလှစွာသော ကျေး ဇူးရှင် မာန်လည်ဆရာ တော်ဘုရားကြီး ဘုရား...အရှင်မြတ်ရဲ့ ဝိညာဏ် တော်မြတ်တို့ ဖြင့် ဝင်ရောက်စွဲကပ်၍ ဤမဃဒေဝ မိသားစုဝတ္ထုကြီးကို ပြီးမြောက်အောင်မြင်သည် အထိ ရေးသားပေးတော်မူပါ..."

ဟု အမြဲပြောဆိုမိမြဲဖြစ်လေ၏။ ထိုသို့ မာန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဝိညာဏ်တော်မြတ် များ ၊ ဓာတ်များ သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်စွဲကပ်သွားပြီဟု ယုံကြည်မှုရသည့် အခါမှ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤမဃဒေဝမိသားစုဝတ္ထုကြီးကို ရေး သားခဲ့ခြင်းဖြစ်လေ၏။

သို့ဖြစ်၍ ဤမဃဒေဝမိသားစု ဝတ္ထုကြီးသည် စာဖတ်သူများ အဖို့ သိပြီးသား ဖတ်ဖူးပြီးသား စာများ ကဗျာများ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေကြမည် မှာ မှန်သော်လည်း ပန်းထိမ်ဆရာ၏ သင့်ရာသင့်ရာ စိန်များကို ရွေးချယ်၍ တပ်ဆင်ပြုလုပ်ထားသော စိန်ဘယက်ကဲ့သို့လိုက်ဖက်ရာ လိုက်ဖက်

ကံရာ ကဗျာ လင်္ကာများကိုသာ သူ့နေရာနဲ့ သူ အံဝင်အောင် ဖြတ်ကပ်၍ သီဖွဲ့ ရေးကုံးထားသောကြောင့် တစ်မူထူး ၍ အမြင်ကြည်နူးရပေလိမ့်မည်။ တစ်မူဆန်း၍ အမြင်ရွှင်လန်းရပေလိမ့်မည်။ တစ်မူပြောင်း၍ ရှုမော ဖွယ်ကောင်းနေပေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမှာ စိန်ဗန်းထဲကစိန် ကျောက်များကို ကြည့်မြင်ရသည် မျိုးနဲ့ မတူတော့ဘဲ စိန်ပြခန်းထဲက စိန်ပုံစံဒီဇိုင်း ဆန်းဆန်းများကို တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း လျှောက်လှမ်း၍ ကြည့်ရှုရသည် မျိုးနဲ့ တူနေသောကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မည် ဖြစ်၏။

ဤသို့ဖြင့် စာဖတ်သူအများ တို့ သည် ကျွန်ုပ်တင်စားထားသကဲ့သို့ ဤမဃဒေဝမိသားစုဝတ္ထု ကြီးကို ဖတ်ရှုကြရာ၌ စိတ်ဝယ် ကျေနပ်အား ရမှု တစ်ခုခုကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့မိတယ်ဆိုပါလျှင်... ပန်းထိမ်ဆရာသည် မိမိပြုလုပ်ခဲ့သော စိန်ဘယက်ကို အသက်တမျှ ချစ်ခင်စွဲမက်ရသော ချစ်သူ၏ လည်ပင်းအလှ၌ ကိုယ်တိုင်ဆင်မြန်းပေးအပြီး...ရွန်းလဲ့ဝေဖြာသော အကြည့်တို့ ဖြင့်ရှုမငြီးနိုင်စွာ ကြည့်ရှု၍ ပီတိဝေဖြာနေမည်ဖြစ်သကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်၏ ရင်မှာ လည်း ပဲ မည်သို့မျှ မဖော်ပြနိုင်သော ကြည်နူးကျေနပ်မှုများ စွာတို့ ကို ခံစား၍ နေလိမ့်မိမည်မှာ ကား မုချဧကန်သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်တော့ သတည်း...။

မေတ္တာဓာတ်တွေကို

အထပ်ထပ်အခါခါ ပို့လွှတ်ထားတဲ့

အောင်ချစ်မင်းမြတ်

ငပွကလေးရောက်ရှိလာခြင်း ကျွန်ုပ်နှင့် မဃဒေဝမိသားစု

တစ်နေ့...

မော်လမြိုင်မြို့ ရာမညအားကစားကွင်းအရှေ့ ဖားအုံမှန်လုံကားဂိတ် အနီး၌ တည်ရှိသော "ကံထူးအောင်"ဟု ကျွန်ုပ်အမည်ပေးထားသော ကျွန်ုပ်၏ ဗေဒင်ဟောခန်းရှိရာသို့ လွန်စွာမှ အလိုက် ကန်းဆိုးမသိသော ၊ မသိသာဆိုးဝါးလွန်းသော၊ အားနာရမှန်းကိုပင် လုံးဝစိတ်မဝင်စားသော ပြောစရာရှိသည် များကို တစ်ဖက်သား နားထောင်ထောင်မထောင်ထောင် ပြီးဆုံးအောင် ပြောဆိုနေ တတ်ပြီး မေးစရာရှိသည် များကိုလည်း တစ်ဖက်သား၌ အားအား မအားအားဇွတ်အတင်းမေးလေ့ မေးထရှိသော ပစ္စန္တရာဇ်နွယ်ဖွား ငမိုက်သား "ငပွကလေး"ဆိုသူသည် ရောက်ရှိ၍ လာခဲ့လေ၏။

ထိုငပွကလေးဆိုသူသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ မကြာခဏဆိုသလို ရောက်လေ့ရောက်ထရှိသူလည်း ဖြစ်လေ၏။ ရောက်လာတိုင်းလည်း တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ထူးထူးခြားခြား စကားများကို သယ်ဆောင် လာတတ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ ငပွကလေးကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်သလို ငပွကလေးကြောင့် ပဲ ဗဟု သုတဖြစ်ဖွယ်ရာ ထူးထူးဆန်းဆန်းစကားများကို ကြားခွင့်ရလေ၏။ ထို့ကြောင့် ငပွကလေး သည် တစ်နည်းအားဖြင့်

လွန်စွာမှ မုန်းစရာကောင်းသူဖြစ်သလို လွန်စွာမှ လည်း
ချစ်စရာကောင်းသူ ဖြစ်နေလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်မှာ ငပွကလေးအား
ချစ်မုန်းကြီးဖြစ်၍ နေမိလေတော့၏။

အကြောင်းမှာ ငပွကလေး မကြာခဏရောက်နေလျှင် ကျွန်ုပ်မှာ သူ
၏ ကတ်တီးကတ်ဖဲမေး မြန်းမှုတို့ ကြောင့် လွန်စွာစိတ်ညစ်ရတတ်သ
လို ငပွကလေး ရောက်မလာသည့်အခါများ ၌ လည်း မည် သည့်စကား
ဆန်းတို့ ကိုမျှ မကြားရသည့်အတွက် သတိရအောက်မေ့၍ နေမိပြန်
သောကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

ယခု ထိုငပွကလေးဆိုသူသည် ကျွန်ုပ်ကိုမြင်သည် နှင့်
ပြုံးပြုံးပြုံးပြုံးဖြင့် အဝေးကပင် ပြုံးပြီး လာခဲ့လေ၏။ ထို့ကြောင့် ငပွက
လေး၌ ထူးထူးဆန်းဆန်း ပြောစရာစကားများ ပါ လာပြီဖြစ်မှန်း ကျွန်ုပ်
တွေးလိုက်မိလေ၏။

* * *